2012/2050(INI)

29.5.2012

OSNUTEK POROČILA

o letnem poročilu Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki
(12562/2011 – C7-0000/2012 – 2012/2050(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalec: Elmar Brok

VSEBINA

Stran

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA 3

OBRAZLOŽITEV 18

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o letnem poročilu Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki

(12562/2011 – C7-0000/2012 – 2012/2050(INI))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju letnega poročila Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki (12562/2011 – C7-0000/2012),

– ob upoštevanju člena 36 Pogodbe o Evropski uniji,

– ob upoštevanju medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006, del II, oddelek G, odstavek 43[1],

– ob upoštevanju omenjenega medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovodenju,

– ob upoštevanju svojih resolucij o letnih poročilih o skupni zunanji in varnostni politiki za leti 2010 in 2009 z dne 11. maja 2011[2] oziroma 10. marca 2010[3] ,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. julija 2010[4] o Evropski službi za zunanje delovanje,

– ob upoštevanju izjave podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o politični odgovornosti[5],

– ob upoštevanju izjave visoke predstavnice na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta z dne 8. julija 2010 o osnovni organizaciji osrednje uprave Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD)[6],

– ob upoštevanju člena 119(1) Poslovnika,

– ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenja Odbora za proračun (A7-0000/2012),

A. ker mora EU dodatno razvijati cilje svoje zunanje politike in po vsem svetu spodbujati svoje vrednote in interese, da bi prispevala k miru, varnosti, solidarnosti, preprečevanju konfliktov, spodbujanju demokracije, varovanju človekovih pravic, enakosti spolov, spoštovanju mednarodnega prava, podpiranju mednarodnih institucij, učinkoviti večstranskosti in medsebojnemu spoštovanju med narodi, trajnostnemu razvoju, svobodni

[1] OJ C 139, 14.6.2006, str. 1.
[2] Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0227.
[3] OJ C 349 E, 22.12.2010, str. 51.
[4] Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0280.
[5] Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0399, priloga II.
[6] Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0280, Priloga.

in pošteni trgovini ter izkoreninjenju revščine;

B. ker izvajanje Lizbonske pogodbe prinaša novo razsežnost evropskemu zunanjemu delovanju in bo prispevalo h krepitvi skladnosti, povezanosti in učinkovitosti zunanje politike EU, ter obsežneje njenim zunanjim ukrepom;

C. ker Lizbonska pogodba daje nov zagon zunanji politiki EU, zlasti z zagotavljanjem institucionalnih in operativnih orodij, ki bi Uniji lahko omogočila, da prevzame mednarodno vlogo, ki je skladna z njenim zelo pomembnim gospodarskim statusom in njenimi prizadevanji, ter da se organizira na način, da bo pomemben svetovni dejavnik, ki bo lahko prevzel del odgovornosti za svetovno varnost in prevzel vodstvo pri določanju skupnih odgovorov na skupne izzive;

D. ker nov zagon evropskega zunanjega delovanja zahteva tudi, da EU deluje bolj strateško, da bi tako lahko v mednarodnem okolju uveljavila svoj pomen; ker sposobnost EU, da vpliva na mednarodni red, ni odvisna zgolj od skladnosti njenih politik, akterjev in institucij, temveč tudi od resničnega strateškega koncepta zunanje politike EU, ki mora vse države članice združiti za istim nizom prednostnih nalog in ciljev, tako da na mednarodnem prizorišču nastopijo z odločnim enotnim stališčem; ker je treba v zunanji politiki EU zagotoviti potrebna sredstva in instrumente za učinkovito in skladno delovanje Unije na svetovni ravni;

E. ker je parlamentarni nadzor zunanje politike EU bistvenega pomena, če želimo, da bi državljani EU razumeli in podpirali evropske zunanjega delovanja; ker parlamentarni nadzor povečuje legitimnost teh ukrepov;

OCENA LETNEGA POROČILA SVETA O SZVP ZA LETO 2010

1. pozdravlja ukrepe, ki jih je s podporo visoke predstavnice/podpredsednice sprejel Svet v letnem poročilu za leto 2010 glede oblikovanja zunanje politike Unije v napreden in strateški politični dokument;

2. meni, da letno poročilo Sveta kljub temu ne izpolnjuje pomembnih ambicij iz Lizbonske pogodbe, med drugim: ne izpostavlja prednostnih nalog ali strateških smernic za SZVP; ne pojasnjuje mehanizmov politike za zagotavljanje skladnosti in doslednosti med različnimi sestavnimi deli zunanje politike, vključno s tistimi, za katere je odgovorna Komisija; se izogiba pomembnim vprašanjem o vlogi ESZD in delegacij pri zagotavljanju usklajenosti med viri Unije (osebje, finančna sredstva in diplomacija) in njihovimi prednostnimi nalogami v okviru zunanjih zadev; se izogiba razpravi, ki bi morala potekati znotraj novih strategij za Afriški rog in Sahel o tem, kako vdelati priložnostne misije in operacije SVOP (njihovo utemeljitev in končno stanje) v politično-strateški okvir prednostnih nalog zunanje politike EU za določeno državo ali regijo;

3. opozarja na svojo posebno pravico iz Pogodbe, da je vključen v posvetovanja na področju SZVP in SVOP, da se njegova mnenja ustrezno upoštevajo in da daje priporočila; s tem v zvezi se zaveda, da je Evropskemu parlamentu na razpolago visoka predstavnica/podpredsednica; vseeno ugotavlja, da je treba najti rešitev, ki bo omogočala ustrezno obveščanje Evropskega parlamenta o pripravah in končnem izidu Sveta za zunanje zadeve; pozdravlja pregled instrumentov zunanje pomoči in izid, ki priznava

pravice Evropskega parlamenta v zvezi s strateškimi dokumenti in večletnimi akcijskimi načrti, kot določa člen 290 PDEU; poleg tega poziva k izboljšanemu obveščanju v vseh fazah sprejemanja sklepov Sveta na področju SZVP glede sporazumov s tretjimi državami, vključno z okviri za sodelovanje tretjih držav v operacijah EU za krizno upravljanje;

4. poziva Svet, naj pri pripravljanju prihodnjih letnih poročil o SZVP začne zgodaj sodelovati s Odborom za zunanje zadeve, da lahko obravnavata širok politični okvir za prihajajoče leto in uvedeta primerjalno merilo, ki bo evropskim državljanom jasno prikazalo razvoj, prednostne naloge in napredek zunanje politike Evropske unije;

NOV CELOVIT PRISTOP K ZUNANJI POLITIKI EU

5. poudarja, da se v drugem desetletju 21. stoletja evropski in tudi drugi državljani vse bolj zavedajo, da so samo celoviti pristopi, ki združujejo diplomatska, gospodarska in v skrajnem primeru vojaška sredstva, primerni za soočanje z globalnimi grožnjami in izzivi;

6. meni, da ima EU z Lizbonsko pogodbo vsa potrebna sredstva, da sprejme celovit pristop, kot je ta, v skladu s katerim se bodo vsi diplomatski in finančni viri Unije uporabljali v podporo smernicam skupne strateške politike, da bi kar najmočneje spodbujali varnost ter ekonomsko blaginjo evropskih državljanov in njihovih sosedov; poziva k nadaljnjemu razvoju – v sodelovanju z ustreznimi službami Komisije – primernega mehanizma v ESZD, ki bo združeval geografsko in tematsko strokovno znanje kot vodilo celovitega pristopa k načrtovanju, oblikovanju in izvajanju politike;

7. poudarja, da celovito razumevanje SZVP zajema vsa področja zunanje politike, vključno s postopnim oblikovanjem skupne varnostne in obrambne politike, s poudarkom na prizadevanju za skladnost in doslednost ob upoštevanju posebnosti vsakega sestavnega dela zunanjega delovanja; ponovno poudarja, da mora biti tak pristop k razvoju zunanje politike EU osnovan na načelih in ciljih, ki jih določa člen 21 Pogodbe o Evropski uniji;

ZGRADBA ZUNANJE POLITIKE

8. poudarja vlogo političnega vodstva, ki se pričakuje od visoke predstavnice/podpredsednice pri zagotavljanju enotnosti, doslednosti in učinkovitosti delovanja Unije; poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj uporabi vsa svoja pooblastila, da sproži, vodi in zagotavlja skladnost s SZVP, ter v ta prizadevanja v celoti vključi ustrezne organe Parlamenta; pozdravlja pomembno vodilno vlogo, ki jo je v imenu mednarodne skupnosti v težkih razmerah imela visoka predstavnica/podpredsednica v pogajanjih z Iranom; poziva k tovrstnemu vodstvu pri krepitvi vloge Evropske unije pri podpiranju bližnjevzhodnega mirovnega procesa in v sosedstvu;

9. se zaveda bistvene vloge ESZD (vključno z njenimi delegacijami in posebnimi predstavniki EU), ki visoki predstavnici/podpredsednici pomaga pri prizadevanju za bolj strateški, skladen in dosleden politični pristop k zunanjemu delovanju Unije; potrjuje svoj namen, da bo še naprej spremljal geografsko in spolno uravnovešenost med osebjem ESZD, tudi na visokih položajih, in ocenjeval, ali je imenovanje diplomatov držav članic kot vodij delegacij v interesu Unije, ne držav članic; poudarja, kako pomembno je okrepiti odnose med ESZD, Komisijo in državami članicami, da bi dosegli sinergije pri

učinkovitem izvajanju zunanjega delovanja ter pri posredovanju enotnega sporočila EU o ključnih političnih vprašanjih;

10. poudarja, da mora vloga posebnih predstavnikov EU dopolnjevati delo vodij delegacij EU v posameznih državah ter zastopati in usklajevati politiko EU do regij s posebnimi strateškimi ali varnostnimi interesi, ki zahtevajo stalno navzočnost in prepoznavnost EU; pozdravlja pozitivni odziv visoke predstavnice/podpredsednice na predlog, da se novoimenovani posebni predstavniki in vodje delegacij EU pred prevzemom položaja predstavijo v Parlamentu in izmenjajo poglede s poslanci; poziva k boljšemu poročanju in dostopu do političnih poročil delegacij in posebnih predstavnikov EU, da bo Parlament **v celoti in pravočasno obveščen** o dogajanju na terenu, predvsem na področjih, ki veljajo za strateško pomembna ali središče političnega zanimanja;

11. ponovno poudarja svoje mnenje, da morajo imeti pomembne tematske politike, s katerimi so se pred tem ukvarjali osebni predstavniki, popolno podporo ESZD in ustrezno zunanje politično zastopanje, ter zato poziva k predstavitvi predlogov, kot je predlog za človekove pravice;

12. meni, da bodo jasno opredeljene strateške smernice pomagale prilagoditi pomembna, a omejena finančna sredstva Unije ambicijam in prednostnim nalogam zunanjega delovanja Unije; poudarja, da mora biti strateški pristop, kot je ta, pod demokratičnim nadzorom, vendar to ne sme ovirati ali upočasnjevati prožnosti pri odzivanju na spreminjajoče se politične razmere na terenu;

13. pozdravlja zavezanost držav članic v Lizbonski pogodbi, da pri razvijanju in izvajanju zunanje politike Unije v celoti odigrajo svojo vlogo; poudarja, kako pomembna je solidarnost držav članic v času gospodarskih omejitev pri izboljševanju učinkovitosti Unije kot enotnega svetovnega akterja; predvsem ugotavlja, kako pomembno je, da dajo države članice na razpolago civilne in vojaške zmogljivosti za učinkovito izvajanje skupne varnostne in obrambne politike;

14. poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj predstavi predloge za nadaljnje spodbujanje sodelovanja držav članic v okviru SZVP, zlasti z opredelitvijo procesa, ki bo pripeljal do sklepov Evropskega sveta o stalnem strukturnem sodelovanju na področju varnosti in obrambe ter smernic za bolj sistematično uporabo koalicij voljnih, kot na primer pri pojmu „temeljne skupine“ za misije in operacije SVOP za premagovanje omejitev pojma „bojne skupine“;

PRORAČUNSKA IN FINANČNA ZGRADBA ZUNANJE POLITIKE

15. opozarja, da mora revizija medinstitucionalnega sporazuma iz leta 2006 o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovodenju pomeniti nadaljnji korak naprej k večji preglednosti in boljšemu obveščanju proračunskega organa na področju SZVP, ter opominja na izjave visoke predstavnice/podpredsednice o politični odgovornosti; s tem v zvezi meni, da so za popolno preglednost in demokratični nadzor potrebne ločene proračunske vrstice za vse misije in operacije SVOP, vključno s posebnimi predstavniki EU, ter poenostavljeni, a pregledni postopki za prenos sredstev iz ene postavke v drugo, če tako zahtevajo razmere;

16. pozdravlja večji poudarek na doslednosti in skladnosti med vrsto finančnih instrumentov Unije, na primer v obliki medsektorskih določb glede ESZD v predlogih uredb o novih finančnih instrumentih za zunanje odnose v obdobju 2014–2020; meni, da bo tovrsten pristop dokazal dodano vrednost Unije v prizadevanju za varnost in blaginjo evropskih državljanov;

17. poudarja, kako pomembno je zagotoviti, da so novi finančni instrumenti za zunanje odnose, ki jih obravnavata Parlament in Svet, prilagojeni in popolnoma financirani za odzivanje v skladu s strateškimi interesi Unije, obenem pa zmožni prilagajanja spreminjajočim se političnim razmeram; zato poziva, naj se za proračun Unije (večletni finančni okvir 2014–2020) zagotovijo ustrezna sredstva v skladu z ambicijami in prednostnimi nalogami Unije ter naj se z njim poskrbi za varno in cvetočo prihodnost državljanov in tudi za potrebno prožnost pri soočanju z nepredvidenimi dogodki;

18. meni, da bo bolj združen in celovit pristop k izvajanju instrumentov zunanjih odnosov EU v podporo skupnim političnim in strateškim ciljem obrodil uspešnejše in stroškovno bolj učinkovite odzive na izzive zunanje in varnostne politike ter posledično zagotovil več varnosti in blaginje za evropske državljane; poudarja, da se morajo pristojnosti, ki jih Parlamentu podeljujejo Pogodbe (predvsem člen 290 PDEU), ustrezno odražati pri reviziji finančnih instrumentov in predvsem pri uporabi delegiranih aktov za dokumente o strateškem načrtovanju, da lahko Parlament zatrdi državljanom, da so zunanje politike in finančni instrumenti Unije skladni in stroškovno učinkoviti;

19. poudarja pomen zagotavljanja skladnosti med načrtovanjem, oblikovanjem in izvajanjem politike z ustrezno kombinacijo zunanjih finančnih instrumentov na področju zunanjih zadev; mod drugim poziva k nadaljevanju dopolnjevanja med SZVP in instrumentom za stabilnost na področjih posredovanja, preprečevanja konfliktov, kriznega upravljanja in vzpostavljanja miru po končanih konfliktih ter k nadaljnjemu prizadevanju za dopolnjevanje z geografskimi instrumenti za dolgoročno sodelovanje z državami ali regijami; pozdravlja inovativno uvedbo novega partnerskega instrumenta, ki z zagotavljanjem finančnega okvira za sodelovanje s strateškimi partnerji EU in pri nadaljnjem ukrepanju po pomembnih mednarodnih vrhih prinaša pomembno dodano vrednost SZVP EU;

20. meni, da je takšnemu pristopu lahko v pomoč uvedba jasnih primerjalnih meril, ki bi jih moral kratko-, srednje- in dolgoročno spremljati in ocenjevati Evropski parlament; poziva k primerjalnemu ocenjevanju zunanje politike EU, s črpanjem iz obstoječih dokumentov o strateškem načrtovanju ali okvirov strateških politik (kot sta na primer za Afriški rog ali Sahel) in vključevanjem bolj sistematične in merljive opredelitve prednostnih nalog in ciljev politike, kakor tudi sredstev, ki bi se naj uporabila v skladu z natančnimi kratko-, srednje- in dolgoročnimi časovnimi okviri;

STRATEŠKE PREDNOSTNE NALOGE: KONCENTRIČNI KROGI MIRU, VARNOSTI IN DRUŽBENO-GOSPODARSKEGA RAZVOJA

21. meni, da morajo strateški interesi, cilji in splošne smernice, za katere si prizadeva SZVP, temeljiti na zagotavljanju miru, varnosti in blaginje za evropske državljane, najprej v našem sosedstvu, a tudi širše, voditi pa jih morajo načela, ki so bila navdih za samo ustanovitev EU, vključno z demokracijo, pravno državo, univerzalnostjo in nedeljivostjo

človekovih pravic in temeljnih svobočin, spoštovanjem človekovega dostojanstva, enakostjo in solidarnostjo ter upoštevanjem mednarodnega prava in Ustanovne listine Združenih narodov;

22. ugotavlja, da je Unija sčasoma razvila odnose z državami in regionalnimi organizacijami, ki imajo različne pogodbene in pravne podlage, nekateri med njimi pa so poimenovani „strateški"; opaža, da ne obstaja jasna formula, s katero bi bilo mogoče določiti, koga izbere Unija za strateškega partnerja; ugotavlja, da lahko uporaba dvostranskih odnosov pomembno okrepi zunanjo politiko EU tako na regionalni ravni kot v večstranskih forumih ter da je zato treba izbiro strateških partnerjev pozorno premisliti v luči vrednot in strateških ciljev, ki jih želi Unija zastopati;

23. zato meni, da je treba prihodnje odločitve o strateških partnerjih pozorno uokviriti v skladu s prednostnimi nalogami zunanje politike Unije glede določene države ali regije oziroma v mednarodnih forumih in da je treba ustrezno pretehtati možnost prekinitve partnerstev, ki zastarajo ali imajo nasprotne učinke od želenih; zato poziva k nadaljnjim pogovorom z Evropskim parlamentom v zvezi z razpravo Evropskega sveta o strateških partnerstvih, ki je potekala septembra 2010, in k rednemu obveščanju Parlamenta pred odločitvami o prihodnjih partnerstvih, še zlasti kadar tovrstna partnerstva prejemajo finančno podporo iz proračuna Unije ali prinašajo tesnejše pogodbeno razmerje z EU;

24. meni, da je pomembno osredotočiti omejena sredstva Unije na strateške prednostne naloge, najprej izzivom, ki so bliže domu, zlasti v sosedstvu, nato pa navzven v koncentričnih krogih, ter po potrebi vključiti vlogo in relativni vpliv regionalnih organizacij, če želi Unija učinkovito zagotavljati mir, varnost in družbeno-gospodarski razvoj državljanom v zelo konkurenčni, spreminjajoči se in nepredvidljivi mednarodni politični ureditvi;

25. meni, da bo Unija z dokazovanjem odgovornosti za sosedstvo okrepila verodostojnost svojega svetovnega dosega; meni, da bo v ta namen treba pri odzivanju na mednarodne grožnje in izzive, vključno z odzivanjem na krize, sodelovati z drugimi mednarodnimi partnerji;

- **Zahodni Balkan**

26. podpira strategije EU za Zahodni Balkan, ki spodbujajo stabilizacijo in družbeno-gospodarsko modernizacijo tako posameznih držav kot celotne regije; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da politična nestabilnost, šibkost institucij ter nerešena dvostranska vprašanja ovirajo nadaljnji napredek nekaterih držav pri vključevanju v EU; poziva EU, naj ohrani osrednjo vlogo v regiji in naj slednjo obravnava kot glavno prednostno nalogo;

27. ponovno poudarja svojo podporo izboljšanju pristopnega procesa Zahodnega Balkana, in sicer s povečanjem ciljne usmerjenosti, preglednosti in vzajemne odgovornosti; poziva EU, naj v svoji politiki širitve še naprej prednostno obravnava pogoje, kot so konstruktiven politični dialog, utrditev pravne države, vključno z zagotavljanjem svobode izražanja, učinkovit boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu, krepitev učinkovitosti in neodvisnosti sodstva, izboljšanje upravnih zmogljivosti in rezultatov pri izvajanju zakonodaje, povezane z evropskim pravnim redom, reševanje medetničnih in medverskih konfliktov, rešitev problematike beguncev in razseljenih oseb ter reševanje

odprtih dvostranskih vprašanj;

28. poleg tega meni, da je za zunanjo politiko EU v regiji, v kateri so nedavno potekali medetnični oboroženi spopadi, ključnega pomena, da spodbuja ozračje strpnosti, dobrih sosedskih odnosov in regionalnega sodelovanja, med drugim z bolj povezanimi izobraževalnimi sistemi (medregijsko izmenjavo študentov) kot predpogojem za stabilnost v Evropi in sredstvom za lažjo spravo;

- **Južno sosedstvo in Bližnji vzhod**

29. poziva k popolnemu izvajanju osnovnih načel novega pristopa evropske sosedske politike (ESP), kot je opredeljen v skupnem sporočilu visoke predstavnice/podpredsednice in Komisije z dne 25. maja 2011, ter zlasti načela „več za več“ in „partnerstva z družbo“ ter k popolni usklajenosti pomoči Unije s tem novim pristopom;

30. opozarja, da je južno sosedstvo bistvenega pomena za Evropsko unijo, in poziva, naj se vzpostavi boljše ravnovesje v odzivu EU na arabsko pomlad med izvajanjem tržno usmerjenega pristopa na eni strani ter humanističnih in socialnih pristopov na drugi; zato poziva, naj se večji poudarek nameni zaposlovanju, izobraževanju, usposabljanju in regionalnemu razvoju, da bi tako pomagali ublažiti trenutno družbeno in gospodarsko krizo v teh državah ter da bi zagotovili potrebno pomoč v podporo političnim reformam, ki so v teku, ter družbenemu in gospodarskemu razvoju; poudarja, kako pomembno je podpirati vzpostavljanje institucionalnih zmogljivosti, tudi parlamentov teh držav, neodvisen sodni sistem, krepitev organizacij civilne družbe in oblikovanje pluralističnih političnih strank v sekularnem sistemu;

31. meni, da mora ocenjevanje napredka partnerskih držav temeljiti na vzajemni preglednosti ter jasno opredeljenih in skupaj dogovorjenih primerjalnih merilih, ki določajo časovne okvire za izvajanje reform iz akcijskih načrtov; ta primerjalna merila morajo biti osnova za redno in, če je to mogoče, skupno spremljanje in ocenjevanje, ki vključuje polno sodelovanje civilne družbe, da bi zagotovili učinkovito in pregledno izvajanje politik;

32. poudarja, da je Turčija država kandidatka in obenem pomembna strateška partnerica; zato poziva k okrepitvi obstoječega političnega dialoga s Turčijo o zunanjepolitičnih izbirah in ciljih v skupnem interesu; poudarja, kako pomembno je spodbujati Turčijo, naj svojo zunanjo politiko izvaja v okviru dialoga in usklajevanja z Evropsko unijo ter tako ustvari koristne sinergije in okrepi potencial za pozitiven vpliv;

33. opozarja, da želi Turčija navdihovati države v južnem sosedstvu pri demokratičnem prehodu in družbeno-gospodarskih reformah ter jim pomagati na tej poti; ugotavlja, da bi s sodelovanjem turških institucij in nevladnih organizacij v instrumentih ESP dosegli edinstvene sinergije, zlasti na področjih, kot sta izgradnja institucij in družbeno-gospodarski razvoj ter razvoj civilne družbe; meni, da mora praktično sodelovanje dopolnjevati strukturiran dialog med EU in Turčijo, da bi lahko usklajevali svoji sosedski politiki; upa, da se bodo pogoji za odpiranje novih poglavij v pogajanjih o članstvu izboljšali (npr. z ratifikacijo in izvajanjem protokola iz Ankare); se zaveda, da ima pomanjkljivo sodelovanje na področju migracijske politike negativne vplive, predvsem na Grčijo;

- **Vzhodno sosedstvo ter Rusija in osrednja Azija**

34. poziva k večjemu prizadevanju za uresničevanje ciljev vzhodnega partnerstva, kot jih določajo Praška deklaracija in sklepi vrha v Varšavi, predvsem z izvajanjem pogajanj o pridružitvenih sporazumih z vzhodnimi partnerji in sklepanjem le-teh, spodbujanjem mobilnosti s partnerstvi za mobilnost in dialogi o vizumih ter zagotavljanjem stalnega napredka pri sprejemanju in izvajanju reform v tesnem sodelovanju s parlamentarno skupščino EURONEST;

35. poudarja, da sta podpis in ratifikacija sporazuma med EU in Ukrajino, četudi je že bil parafiran, možna le, če Ukrajina izpolni potrebne zahteve; to pomeni spoštovanje pravne države z okrepitvijo stabilnosti, neodvisnosti in učinkovitosti institucij, ki zagotavljajo vladavino prava, ter s spoštovanjem pravic opozicije in prenehanjem njenega preganjanja, da se tako vzpostavi resnično pluralistična demokracija;

36. poziva, naj bo razvoj odnosov z beloruskimi oblastmi odvisen od napredka na področju spoštovanja načel demokracije, pravne države in človekovih pravic; obenem pozdravlja prizadevanja EU in njene delegacije v Minsku, da pomagata beloruski družbi in intenzivneje sodelujeta z njo, tudi s pomočjo „evropskega dialoga za modernizacijo“, poenostavljenih postopkov za izdajo vizuma ter večjega sodelovanja beloruskih državljanov v programih EU;

37. poziva k nadaljnjemu intenzivnemu vključevanju EU, v sodelovanju z drugimi pomembnimi regionalnimi partnerji, v reševanje zamrznjenih sporov v regiji, zlasti v premik konflikta v Gorskem Karabahu z mrtve točke in v celostno sodelovanje v podporo morebitnemu mirovnemu sporazumu; meni, da je lahko pridnestrski spor dober pokazatelj dobre volje regionalnih partnerjev;

- **Rusija**

38. šteje Rusijo za pomembno strateško partnerico, vendar je še naprej zaskrbljen glede zavezanosti Rusije k pravni državi, pluralistični demokraciji in človekovim pravicam;

39. meni, da imajo države v regiji suvereno pravico, da se neodvisno od zunanjih vplivov odločijo za varnostno organizacijo/ureditev/okvir, ki po njihovem mnenju prinaša največ varnosti njihovim državljanom;

- **Osrednja Azija**

40. podpira regionalni pristop v osrednji Aziji, ki ga spodbuja EU in je ključnega pomena za spopadanje z regionalno razsežnostjo problematike, ki vključuje organiziran kriminal, trgovanje s prepovedanimi drogami, radioaktivnimi materiali in ljudmi, terorizem, naravne okoljske nesreče in okoljske nesreče, ki jih povzroči človek, ter upravljanje z vodnimi viri; poziva, naj bo tovrstno delovanje diferencirano in odvisno od napredka pri demokratizaciji, človekovih pravicah, dobrem upravljanju, trajnostnem družbeno-gospodarskem razvoju, pravni državi in boju proti korupciji; ugotavlja, da ima strategija EU za sodelovanje z osrednjo Azijo sedem prednostnih nalog, vendar so zagotovljena sredstva preveč omejena, da bi imela vpliv na vsa področja politike; zato poziva EU, naj bolje opredeli prednostne naloge v skladu z razpoložljivimi sredstvi, obenem pa naj

zagotovi, da razvoj sodelovanja ne bo podrejen gospodarskim, energetskim in varnostnim interesom;

41. ugotavlja, da splošne razmere na področju človekovih pravic, pravic delavcev, pomanjkanja podpore civilni družbi ter stanja pravne države ostajajo zaskrbljujoče; poziva, naj se okrepijo dialogi o človekovih pravicah, ki naj postanejo učinkovitejši in ciljno naravnani, s tesnim sodelovanjem in udeležbo organizacij civilne družbe pri pripravljanju, spremljanju in izvajanju tovrstnih dialogov; poziva EU in visoko predstavnico/podpredsednico, naj javno spregovorita o političnih zapornikih ter zaprtih zagovornikih človekovih pravic in novinarjih ter zahtevata njihovo takojšnjo izpustitev iz zapora; poziva k izboljšanju preglednosti pobude za pravno državo za organizacije civilne družbe in k vključitvi jasnih ciljev, ki bodo omogočali pregledno ocenjevanje izvajanja in rezultatov;

42. ugotavlja, da so osrednjeazijske države, ki so bogate z energetskimi in drugimi naravnimi viri, potencialno pomembne za diverzifikacijo dobavnih virov in poti za EU; poziva ESZD in Komisijo, naj še naprej podpirata energetske projekte in spodbujata komunikacijo o pomembnih ciljih, kot sta južni in transkaspijski cevovod;

- **Afganistan**

43. je zaskrbljen zaradi ponovnega izbruha nasilja po propadu mirovnih pogajanj; poudarja pomen podregionalnega osrednjeazijskega pristopa k spopadanju s čezmejnim trgovanjem z ljudmi in blagom ter k boju proti organiziranemu kriminalu in terorizmu; poziva k večji podpori za krepitev zmogljivosti vlade Islamske republike Afganistan in nacionalnih varnostnih sil ter k pomoči večjemu delu prebivalstvu pri kmetijskem in družbeno-gospodarskem razvoju, da bi lahko država v celoti prevzela odgovornost za varnost po zaključku prenosa notranje varnosti na afganistanske sile do konca leta 2014;

- **Severna in Južna Amerika**

- **ZDA**

44. meni, da bi bila redna vrhunska srečanja med EU in ZDA priložnost za opredelitev skupnih ciljev in usklajevanje strategij o zadevah svetovnega pomena, tudi o gospodarskem upravljanju in razvoju skupnega pristopa do sil v vzponu; meni, da morata čezatlantski ekonomski svet in čezatlantski dialog zakonodajalcev vključevati premislek o strateškem sodelovanju EU in ZDA z državami BRICS in drugimi pomembnimi državami v vzponu ter o tem, kako doseči zbliževanje pravnih ureditev s temi državami; opozarja, da bi bilo treba ustanoviti čezatlantski politični svet, priložnostni organ za sistematično posvetovanje in usklajevanje na visoki ravni na področju zunanje in varnostne politike med EU in ZDA;

45. ugotavlja, da bi lahko tako Združene države Amerike kot EU ob upoštevanju vse večje vloge Kitajske, Indije in drugih azijskih držav v vzponu v svetu in v regiji postopoma preusmerile svojo glavno pozornost na tihomorsko regijo in vanjo vlagale več političnega napora in sredstev; poleg tega ugotavlja, da bi morale Evropska unija in države članice na zunanjepolitičnem področju več pozornosti posvečati Aziji; zato poziva k večjemu usklajevanju politik ZDA in EU do Kitajske, Indije in drugih azijskih držav v vzponu, da

se prepreči razhajanje v pristopih h ključnim politikam;

46. meni, da so ZDA kot članica zveze Nato pomemben partner za kolektivno varnost v Evropi;

- **Latinska Amerika**

47. poziva, naj se politični dialog med EU in Latinsko Ameriko na vseh ravneh razširi, vključno z vrhunskimi srečanji voditeljev držav in parlamentarno skupščino EUROLAT, saj je to pomembno orodje za razvoj političnega soglasja; poziva, naj politične zaveze z vrhunskih srečanj med EU in Latinsko Ameriko spremlja dodelitev ustreznih finančnih sredstev;

48. predlaga, naj se razišče možnost tesnejšega sodelovanja, predvsem gospodarskega, med Severno in Južno Ameriko ter EU z namenom oblikovanja skupnega sporazuma o prosti trgovini;

49. poziva k okrepitvi obstoječih dialogov o človekovih pravicah – ob večji vključenosti Evropskega parlamenta – ter dialoga o okrepitvi sodelovanja pri pomembnih varnostnih izzivih, zlasti uničujočih učinkih organiziranega kriminala in narkokriminala na državne institucije in varnost ljudi; ugotavlja, da je lahko 7. vrh voditeljev držav in vlad EU-LAK, ki bo potekal v Čilu januarja 2013, dobra priložnost za predstavitev novih vizij dvoregionalnega sodelovanja na številnih političnih in družbeno-ekonomskih področjih;

50. poudarja, da mora socialna kohezija ostati ključno načelo strategije za razvojno sodelovanje z Latinsko Ameriko, ne le zaradi družbeno-ekonomskih posledic socialne kohezije, temveč tudi zaradi njenega prispevka k utrjevanju demokratičnih institucij v regiji in pravne države;

51. pozdravlja dejstvo, da bo v kratkem podpisan pridružitveni sporazum s Srednjo Ameriko, ki ga bo Evropski parlament obravnaval v postopku odobritve; poudarja dejstvo, da kot prvi celovit sporazum med dvema regijama za EU nadgrajuje odnose ter spodbuja tako regionalni pristop kot regionalno povezovanje v Latinski Ameriki; izjavlja, da namerava pozorno spremljati izvajanje sporazuma in zlasti njegov vpliv na človekove pravice in položaj pravne države v Srednji Ameriki;

- **Afrika**

52. ugotavlja, da se je skupna strategija Afrika–EU na začetku osredotočala na Afriško unijo ter na tehnično podporo za krepitev institucionalnih zmogljivosti in politike na področjih miru in varnosti, človekovih pravic, spodbujanja demokracije, pravne države in doseganja razvojnih ciljev tisočletja; opozarja, da, čeprav je takšen celovit pristop še vedno umesten, obstaja vse večja potreba po premiku od krepitve institucionalnih zmogljivosti na celinski ravni k razvoju političnega partnerstva za mir, varnost in družbeno-gospodarski razvoj na regionalni in podregionalni ravni; poziva k razširitvi tovrstnih političnih partnerstev, da bodo vključevala regionalne gospodarske skupnosti, kar naj ne bo le strategija za krepitev Afriške unije, ampak tudi sredstvo za poglobitev partnerstva med EU in Afriko na regionalni in podregionalni ravni, da bodo tako obravnavani politični, varnostni in gospodarski interesi afriških in evropskih državljanov;

53. pozdravlja strategiji EU za Afriški rog in Sahel kot pomembna koraka k osredotočenju političnih, diplomatskih in finančnih sredstev ter sredstev za krizno upravljanje na bolj politično strateški in stroškovno učinkovit pristop k zahtevnim varnostnim razmeram; poziva k podobni ponovni oceni politik Unije v drugih pomembnih regijah, v katerih se uporabljajo znatna finančna in diplomatska sredstva; poziva k tesnejšemu sodelovanju med Evropskim parlamentom, vseafriškim parlamentom in regionalnimi parlamentarnimi ureditvami, da se zagotovi večja odgovornost za politične in proračunske odločitve napram državljanom obeh celin, pri čemer naj to sodelovanje služi kot osnova za merjenje in ocenjevanje napredka pri uresničevanju političnih deklaracij;

- **Azija**

54. poziva EU, naj bo bolj prisotna v azijsko-pacifiški regiji ter naj večstranske pobude v državah ASEAN in njihovi okolici ter postopno pojavljanje vse številnejših vsepacifiških pobud podpre zlasti s svojimi izkušnjami in strokovnim znanjem; poudarja, da je treba dati večjo prednost gospodarskemu in kulturnemu medsebojnemu bogatenju, predvsem s spodbujanjem priložnosti za neposredne naložbe ter omogočanjem lažjega in privlačnejšega dostopa za študente in raziskovalce; ugotavlja, da to s seboj prinaša strateško usklajevanje prizadevanj držav članic in EU namesto vzporednih in konkurenčnih nacionalnih politik; ugotavlja, da mora biti EU v napetem regionalnem kontekstu z ozemeljskimi spori glede Južnokitajskega morja kot nevtralni partner dejavna zagovornica stabilne in miroljubne rešitve, ki temelji na večstranskih institucijah;

55. poziva EU, naj v južni Aziji dejavneje podpira demokratični razvoj ter napredek na področju upravljanja in pravne države; zato pozdravlja prizadevanja za demokratični in sekularni Pakistan; poziva EU, naj tesneje in brez obojestranskih pokolonialnih predsodkov sodeluje z Indijo, s katero naj si prizadevata za spodbujanje skupnih vrednot v regiji in v večstranskih forumih;

- **Kitajska**

56. ugotavlja, da bo sprememba v kitajskem vodstvu pomemben preizkus razvoja države v politično bolj odprto in mednarodno konstruktivno družbo ali v vse bolj represivno in nacionalistično državo; poziva EU in njene države članice, naj bodo bolj usklajene in strateške pri svojih sporočilih in politikah ter naj tako prispevajo k razvoju v pozitivno smer in ga podpirajo; poudarja, da to pomeni odpravo razhajanj med prednostnimi nalogami držav članic in EU glede človekovih pravic na Kitajskem, dialoga o človekovih pravicah in podpore organizacijam civilne družbe;

- **Tajvan**

57. pozdravlja uspešen zaključek predsedniških in parlamentarnih volitev, ki so v Tajvanu potekale 14. januarja 2012; izreka pohvalo nenehnim prizadevanjem Tajvana za ohranjanje miru in stabilnosti v azijsko-pacifiški regiji; priznava napredek v odnosih med Tajvanom in Kitajsko, še posebej okrepljene gospodarske povezave, in možnost, da lahko tesnejše gospodarske vezi s Tajvanom izboljšajo dostop EU do kitajskega trga; ker je Tajvan 15. največji trgovinski partner EU in 18. največje gospodarstvo na svetu s skupno trgovinsko izmenjavo v višini 589,9 milijard USD v letu 2011, ugotavlja, da bi bil sporazum o gospodarskem sodelovanju med EU in Tajvanom vzajemno koristen in v

skladu s trenutno evropsko politiko sporazumov o prosti trgovini v vzhodni Aziji; poziva Komisijo in Svet, naj v skladu z resolucijo Parlamenta o SZVP iz maja 2011 sprejmeta konkretne ukrepe za nadaljnjo krepitev gospodarskih odnosov med EU in Tajvanom ter poenostavitev pogajanj o sporazumu o gospodarskem sodelovanju med EU in Tajvanom; ponovno izraža svojo odločno podporo pomembnemu sodelovanju Tajvana v ustreznih mednarodnih organizacijah in dejavnostih;

- **Večstranski partnerji**

  - **G-7, G-8, G-20**

58. meni, da je glede na vse večjo vlogo držav BRICS in drugih sil v vzponu ter glede na nastajajoči večpolarni sistem upravljanja skupina G20 koristen in še posebej ustrezen forum za doseganje soglasja v vključujočem procesu, ki temelji na partnerstvu in lahko omogoči zbliževanje, tudi usklajevanje predpisov; meni, da se mora skupina G20 kljub temu še dokazati pri pretvarjanju sklepov vrhunskih srečanj v trajnostne politike za spopadanje s kritičnimi izzivi, zlasti s svetovno finančno in gospodarsko krizo; s tem v zvezi ugotavlja, da bi skupina G-8 lahko imela pomembno vlogo pri doseganju soglasja pred srečanji skupine G20; meni, da bi bilo treba obstoj skupine G-8 prav tako izkoristiti za zbliževanje stališč z Rusijo, tako da bi se lahko usklajeno in učinkovito soočali s skupnimi izzivi;

  - **ZN**

59. ob upoštevanju, da je učinkovita večstranskost temelj zunanje politike EU, poziva EU, naj prevzame vodilno vlogo v mednarodnem sodelovanju in naj spodbudi svetovno ukrepanje mednarodne skupnosti; spodbuja EU, naj še naprej krepi sinergije znotraj sistema ZN, deluje kot povezovalni člen v ZN ter sodeluje z regionalnim organizacijami in strateškimi partnerji po vsem svetu; poziva EU, naj prispeva k dobremu finančnemu upravljanju in proračunski disciplini v zvezi s sredstvi ZN;

60. meni, da je pomembno, da se resolucija generalne skupščine ZN o sodelovanju EU pri delu generalne skupščine ZN v celoti izvaja ter da EU pravočasno in usklajeno ukrepa v zvezi z vsebinskimi vprašanji; poziva EU, naj dodatno izboljša usklajevanje stališč in interesov držav članic EU v varnostnem svetu ZN; pozdravlja določitev srednjeročnih prednostnih nalog EU v ZN in poziva k rednemu posvetovanju z Odborom za zunanje zadeve Evropskega parlamenta glede letnega pregleda in kakršnega koli izvajanja; poudarja potrebo po močnejši javni diplomaciji o zadevah Združenih narodov in učinkovitejši predstavitvi vloge EU v svetu evropski javnosti;

61. trdno verjame, da je treba zgraditi partnerstva na področju preprečevanja konfliktov, civilnega in vojaškega kriznega upravljanja in vzpostavljanja miru ter s tem v mislih povečati operativnost usmerjevalnega odbora EU-ZN v kontekstu kriznega upravljanja; poziva EU in njene države članice, naj še naprej prizadevajo za napredek pri uveljavljanju načela odgovornosti za varovanje ter naj sodelujejo s partnerji ZN pri zagotavljanju, da ta pojem postane del preprečevanja konfliktov in obnove po koncu le-teh;

62. poudarja, da je treba razviti učinkovitejše smernice in zmogljivosti za posredovanje ter pravočasno in usklajeno zagotoviti primerna sredstva zanj; meni, da je za izvajanje

politike EU o človekovih pravicah ključnega pomena, da se razvije zmožnost Sveta ZN za človekove pravice, da obravnava resne in nujne kršitve človekovih pravic, utrdi spremljanje izvajanja priporočil, sprejetih v okviru posebnih postopkov, ter okrepi postopek splošnega rednega pregleda;

- **EU in NATO**

63. ugotavlja, da je trenutna gospodarska kriza v svetu in Evropi sprožila prizadevanja, da se poiščejo stroškovno učinkovitejše in nujno potrebne operativne zmogljivosti tako v EU kot v Natu; zato poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj bo bolj proaktivna pri spodbujanju nadaljnjih konkretnih predlogov glede izboljšav v okviru obeh organizacij (s pametno obrambo, združevanjem in skupno uporabo ter celovitim pristopom kot vodilnimi načeli); poziva Turčijo k hitri odpravi blokade sodelovanja v okviru dogovorov „Berlin Plus“, ki spodkopava možnosti za učinkovito sodelovanje obeh organizacij, in to tudi na terenu, kjer so lahko ogrožena življenja evropskih državljanov;

- **Svet Evrope**

64. poudarja, kako pomembni so postopki spremljanja Sveta Evrope in kako veliko prispevajo k ocenjevanju napredka sosednjih držav pri uresničevanju demokratičnih reform;

- **OVSE**

65. podpira dialog o reformi organizacije OVSE, če to ne bo oslabilo obstoječih institucij in mehanizmov oziroma prizadelo njihove neodvisnosti; poudarja, da je treba ohranjati ravnovesje med tremi razsežnostmi organizacije OVSE in jih razvijati na skladen in celosten način ter se pri tem opreti na že dosežene rezultate; poleg tega poudarja, da se je treba z varnostnimi grožnjami in izzivi spopadati prek vseh treh razsežnosti, če želimo, da je delovanje resnično učinkovito; poziva OVSE, naj še okrepi svoje zmogljivosti za zagotavljanje spoštovanja in izvajanja načel in zavez, ki so jih prevzele udeležene države v vseh treh razsežnostih, med drugim tudi s krepitvijo mehanizmov za nadaljnje spremljanje;

- **Svet za sodelovanje v Zalivu**

66. pričakuje od EU, da bo razvila resnično strateško partnerstvo s Svetom za sodelovanje v Zalivu (GCC), ki bo vključevalo odprt, reden in konstruktiven dialog ter strukturirano sodelovanje pri upravljanju procesa prehoda in kriznem upravljanju v južnem sosedstvu; ponovno poudarja, da mora ESZD, da bi podprla ta cilj, regiji nameniti več človeških virov in odpreti delegacije v glavnih državah GCC;

- **Arabska liga**

67. priznava vse pomembnejšo vlogo Arabske lige v regionalnih zadevah in poziva EU, naj okrepi sodelovanje, predvsem na področju vprašanj, ki so povezana s procesi prehoda in kriznim upravljanjem v južnem sosedstvu; pozdravlja prizadevanja EU, da pomaga Arabski ligi pri njenem procesu povezovanja;

- **Tematske prednostne naloge SZVP**

- **Skupna varnostna in obrambna politika**

68. poudarja, da bi moralo biti delovanje v okviru skupne varnostne in obrambne politike (SVOP) sestavni del celovite politike, usmerjene na države in regije v krizi, kjer so ogrožene vrednote in strateški interesi EU in kjer bi operacije v okviru SVOP zagotovile resnično dodano vrednost pri spodbujanju miru, stabilnosti in vladavine prava; poudarja tudi, da je treba na podlagi pridobljenih izkušenj natančneje oceniti uspešnost izvedbe vsake operacije in njen trajni učinek na terenu;

69. ponovno poziva visoko predstavnico/podpredsednico, Svet in države članice, naj odpravijo neravnovesje med civilnimi in vojaškimi zmogljivostmi načrtovanja v okviru ESZD ter splošne težave pri doseganju zahtevanega števila zaposlenih v misijah in operacijah SVOP, zlasti zaposlenih na področju pravosodja, civilne uprave, carine in posredovanja, da se zagotovi ustrezno in zadostno strokovno znanje za misije SVOP; poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj predstavi predloge, kako odpraviti tovrstno pomanjkanje osebja, zlasti na področju civilnega kriznega upravljanja in na zgoraj opisanih področjih;

- **Preprečevanje konfliktov in vzpostavljanje miru**

70. poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj predstavi predloge za povečanje zmogljivosti ESZD glede preprečevanja konfliktov in vzpostavljanja miru, še zlasti v povezavi s programom iz Göteborga, ter naj vzporedno z zmogljivostmi za krizno upravljanje, ki razpolagajo z več sredstvi, nadalje okrepi zmogljivosti EU za preprečevanje konfliktov in omogoči zmogljivosti za posredovanje; poziva, naj se prednostno preveri stanje v zvezi s politikami EU na področju preprečevanja konfliktov in vzpostavljanja miru, da bo lahko visoka predstavnica/podpredsednica poročala Parlamentu o predlogih za krepitev zunanjega delovanja Unije in odzivnosti na tem področju;

- **Evropska obrambna agencija**

71. ponovno poziva države članice, naj povečajo evropsko sodelovanje na področju obrambe, ki je edini izvedljiv način, da se ob zmanjševanju proračunov za obrambo zagotovita verodostojnost in sposobnost delovanja evropskih vojaških sil v prihodnosti; opozarja na napredek, ki je bil dosežen v okviru EU z združevanjem in skupno uporabo, v Natu pa s pametno obrambo, in meni, da je ključnega pomena, da se dosežejo nadaljnje sinergije med obema organizacijama; poudarja potrebo po večjem napredku pri združevanju in skupni uporabi sredstev ter možnosti za doseganje sinergij v raziskavah, razvoju in industrijskem sodelovanju na področju obrambe na ravni Unije;

72. v tem kontekstu opozarja na ključno vlogo Evropske obrambne agencije pri razvijanju in izvajanju evropske politike na področju zmogljivosti in oboroževanja; zato poziva Svet, naj okrepi institucionalni značaj Evropske obrambne agencije in v celoti izkoristi njen potencial, kot je določeno v členih 42(3) in 45 PEU;

73. poziva Svet in države članice, naj Evropski obrambni agenciji zagotovijo ustrezna finančna sredstva za vse njene misije in naloge; meni, da bi bilo to najbolje narediti s financiranjem stroškov dela in tekočih stroškov agencije iz proračuna Unije, začenši s prihodnjim večletnim finančnim načrtom; v ta namen poziva visoko

predstavnico/podpredsednico, naj predstavi potrebne predloge;

- **Energetska varnost**

74. ugotavlja, da člen 194 Lizbonske pogodbe določa, da je EU pooblaščena za ukrepanje na evropski ravni, da zagotovi zanesljivost oskrbe z energijo; meni, da je raznovrstnost dobavnih virov in tranzitnih poti nujna in izjemnega pomena za EU, ki je v veliki meri odvisna od zunanjih virov energije; ugotavlja, da sta glavni smeri za povečanje raznovrstnosti severna Afrika in južni koridor od Turčije do osrednje Azije; meni, da je treba zagotoviti, da trenutni glavni vir uvožene energije – Rusija – spoštuje pravila notranjega trga, predpise iz tretjega energetskega svežnja in Pogodbo o energetski listini;

75. ugotavlja, da je leta 2011 Komisija predlagala vzpostavitev mehanizma za izmenjavo informacij o medvladnih sporazumih na področju energije med državami članicami in tretjimi državami; meni, da bi izmenjava najboljših praks in politična podpora Komisije prav tako okrepili pogajalsko moč držav članic; poziva visoko predstavnico/podpredsednico in Komisijo, naj Parlamentu redno poročata o vzpostavljanju in izvajanju mehanizma; poziva Komisijo, naj v trgovinske in pridružitvene sporazume ter sporazume o partnerstvu in sodelovanju z državami proizvajalkami in tranzitnimi državami vključi „klavzulo o zanesljivosti oskrbe z energijo“, to je kodeks ravnanja v primeru motenj dobave ali sprememb pogojev dobave s strani enega od partnerjev;

- **Kulturni in verski dialog**

76. meni, da mora biti zato skrb za dialog in razumevanje med različnimi verstvi in kulturami sestavni del našega zunanjega sodelovanja s tretjimi državami in družbami ter zlasti naše podpore reševanju sporov in spodbujanju strpnih in demokratičnih družb;

°
° °

77. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic EU, generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov, generalnemu sekretarju Nata, predsedniku parlamentarne skupščine Nata, predsedujočemu OVSE, predsedniku parlamentarne skupščine OVSE, predsedniku odbora ministrov Sveta Evrope in predsedniku parlamentarne skupščine Sveta Evrope.

OBRAZLOŽITEV

Letošnje poročilo zaznamuje nov začetek za naša letna poročila o SZVP: ni namreč napisano kot ocena poročila Sveta o SZVP za leto 2010, temveč je njegov namen prispevati k oblikovanju **novega strateškega in naprednega pristopa** k zunanji politiki Evropske unije.

Kaj ta nov pristop pomeni? Za nas so **ambicije Lizbonske pogodbe izhodišča točka**, pri čemer *„pristojnost Unije na področju skupne zunanje in varnostne politike zajema **vsa področja zunanje politike** in vsa vprašanja, ki so povezana z varnostjo Unije, vključno s postopnim oblikovanjem skupne obrambne politike, ki lahko vodi do skupne obrambe“* (člen 24(1) PEU). To je pomembna strateška ambicija in bistven okvir za razvoj celovitega, skladnega in doslednega pristopa Unije k zunanji politiki.

Vendar je pomembno tudi, da prepoznamo posebnosti pri razvijanju in izvajanju različnih sestavin zunanjega delovanja Unije, vključno s SZVP (in njeno SVOP), pa tudi sosedsko in razvojno politiko ter mednarodno trgovino. Ta **celovit pristop** je bistvenega pomena za izoblikovanje strateškega in skladnega pristopa k uresničevanju zunanje politike Unije. Na področju civilnega in vojaškega kriznega upravljanja sta zanj potrebna boljše usklajevanje in sodelovanje s pomembnimi partnerji, kot je Nato, pri čemer za slednjega to pomeni, da mora razrešiti razhajanja s Turčijo in tako izboljšati sodelovanje v okviru dogovorov Berlin Plus.

Poročilo Sveta za leto 2010 vsebuje pomembne korake v smeri oblikovanja prednostnih nalog zunanje politike Unije v v prihodnost usmerjenem in strateškem okviru. Kljub temu pa ne izpolnjuje pomembnih ambicij iz Lizbonske pogodbe, med drugim **ne izpostavlja prednostnih nalog ali strateških smernic za SZVP**; ne pojasnjuje **mehanizmov politike za zagotavljanje skladnosti** in doslednosti med različnimi sestavnimi deli zunanje politike, vključno s tistimi, za katere je odgovorna Komisija; se izogiba pomembnim vprašanjem o vlogi ESZD in delegacij pri **zagotavljanju usklajenosti med viri Unije** (osebje, finančna sredstva in diplomacija) **in našimi prednostnimi nalogami v okviru zunanjih zadev** oziroma se izogiba razpravi, kako vdelati priložnostne misije in operacije SVOP (njihovo utemeljitev in končno državo) v politično-strateški okvir prednostnih nalog zunanje politike EU za določeno državo ali regijo.

Čeprav je to poročilo zasnovano ambiciozno in politično strateško, mora biti tudi **realistično in pragmatično pri uvajanju primerjalnih meril**, ki jih je treba spremljati, ocenjevati in razvijati v prihodnjih letnih poročilih. Zato se moramo izogibati obsedenosti z zahtevanjem vse več strategij in podstrategij **brez pozornega razmisleka o prednostnih nalogah in razpoložljivih sredstvih, s katerimi lahko Unija doseže jasne cilje** in zagotovi resnično dodano vrednost v času gospodarske krize. Namesto da bi preprosto pozvalo k novi reviziji zunanje politike ali novi evropski varnostni strategiji, mora biti to poročilo prispevek k oblikovanju zunanje politike EU in uvajanju primerjalnih meril za spremljanje in ocenjevanje napredka, doseženega v prihajajočih letih. Na tej osnovi lahko prihodnja poročila Odbora za zunanje zadeve razvijajo ta okvir in ocenjujejo napredek pri uresničevanju zunanje politike Unije.

To poročilo bi moralo pozvati EU, naj doseže večje sinergije na podlagi trojnega mandata Catherine Ashton – kot visoke predstavnice za zunanje zadeve in varnostno politiko, podpredsednice Komisije in predsedujoče Svetu za zunanje zadeve – in podpore ESZD. Medtem ko je prihajalo pri prehodu na nov pristop k SZVP po uvedbi Lizbonske pogodbe do

razumljivih težav, to poročilo zdaj poziva visoko predstavnico/podpredsednico in ESZD k vodstvu s kakovostnim, pogumnim, odločnim in pravočasnim delovanjem. Pomanjkanje tovrstnega vodstva in strateškega pristopa zahteva prednostno obravnavo evropske sosedske politike kot strateškega načela tudi pri razvoju SZVP.